

'Uyumsuzluğun uyumu İstanbul'u evim yaptı'

Müziyen Anjelika Akbar, 21 yıl önce bir aylığına geldiği Türkiye'den bir daha ayrılmadı. Akbar, İstanbul'daki uyumsuzlukların garip bir uyumu olduğunu söylüyor

■ Rusya'da üstün yetenekli çocukların gittiği Uspensky Devlet Müzik Okulu'ndan mezun olan Anjelika Akbar, 4 yaşında beste yapmaya başlamış. Türkiye'ye UNESCO temsilcisi olarak gelen Akbar, "Daha önce hiç duymadığım İstanbul'un sesleri benim için önemli oldu. Bu garip müzik beni etkiledi ve burada kaldım" diye konuşuyor.

■ Anadolu müziğinin çok zengin olduğunu belirten Akbar, şöyle devam ediyor: "Bendir, ney ve kopuzu çok seviyorum. Anadolu müziğinin ne kadar derin olduğunu Türkler bile bilmiyor. Çünkü otomatiğe bağlanmış bir şekilde seslendiriliyor. Ben yabancı bir kulakla dinlediğim için fark edilemeyenleri görebiliyorum."

haberi sayfa 12

'Müzik benim için nefes'

Doğar doğmaz, anne ve babasından sonra piyanoyla tanıştığını anlatan Akbar, müziğe olan yeteneğini de ailesinin keşfettiğini ifade ediyor. Yürümeği öğrenmeden piyanodaki sesleri ayırt etmeye başladığını kaydeden Akbar, şunları söylüyor: "Konuşmayı öğrenmek gibi piyanoyu öğrenmek de benim için doğal bir süreçti. Müzik benim için nefes gibi."

'Kentin var olan müziği beni İstanbullu yaptı'

Başarılı müzisyen Anjelika Akbar, bir aylığına geldiği Türkiye'den son 21 yıldır ayrılamıyor. Bugün Türkiye'yi evi olarak gören Akbar, Türk insanının maneviyatına çok inanıyor

Henüz 4 yaşındayken beste yapmaya başlayan Anjelika Akbar, Rusya'da üstün yetenekli çocukların eğitildiği Uspensky Devlet Müzik Okulu'nda eğitim gördü. Akbar'ı Türkiye'yle tanıştıran ise bir UNESCO projesi. 1990 yılında Türkiye'ye gelen Akbar, oğlunun doğumunun ardından Türkiye'yi evi kabul etti ve bir süre sonra da Türk vatandaşlığına geçti. Türkiye'de Erkan Oğur'dan Nülüfer'e kadar birçok önemli isimle konserler veren Akbar, piyanosuyla ülkenin birçok bölgesini gezerek klasik müziğin aracılığıyla gönlündekileri Türk insanıyla paylaştı ve paylaşmaya devam ediyor.

Uyumsuzlukların içindeki uyumdan etkilendiğini söylediği İstanbul'un hayranı olan Akbar, ilk geldiğini günden itibaren kendisini çok sıcak karşılayan Türk insanının maneviyatının çok derin olduğunu ifade ediyor. Akbar'la müzik ve Türkiye yolculuğunu konuştuk.

Müzikle ilk buluşmanız nasıl oldu?

Bana hep şu soru soruluyor: Niye piyanoyu seçtiniz?

Ben piyanoyu seçmedim. Anne ve babamdan sonra ilk piyanoyla tanıştım. Onlar benim müziğe karşı aşırı canlı reaksiyonlarımı ve olumlu tepkilerimi daha birkaç aylıkken duymuşlar ve görmüşler. Sonra da hemen piyanoyu karyolamın yanına yaklaştırmışlar.

Yürümeyi bilmeden piyanoda nerde yüksek seslerin, kalın seslerin orta seslerin olduğunu biliyordum. Konuşmayı öğrenmek gibi piyanoyu öğrenmek de benim için doğal bir süreçti. Müzik sizin için nedir, diyorlar. Nefes diyorum.

Türkiye'ye gelişiniz nasıl oldu?

Rusya'da eski eşimle birlikte UNESCO için uluslararası bir film projesinde çalışıyorduk. Ben UNESCO temsilcisiydim, eski eşim de senaryo yazarıydı. Birkaç ülke gezmiştik, sıra Türkiye'ye geldiğinde ise ben 8 aylık hamileydim ve

doktorlar uçuşu yasakladı. Oğlum böylece İstanbul'da doğdu. O sırada hiç Türkçe bilmediğim halde birçok Türk arkadaşım ülkeyi o kadar güzel bir biçimde temsil ettiler ki ben Türkiye'ye aşık oldum.

Türkiye'de ve özellikle İstanbul'da sizi en çok etkileyen neydi?

İstanbul bana masaldan çıkmış bir şehir gibi geldi. Uyumsuzluklar vardı ama o uyumsuzlukların garip bir uyumu vardı. O uyumsuzluklar beni gerçekten çarpıtı. Karşıtlar birliği kanununun kendisi gibi bir şehirdi. Ve İstanbul'un sesleri benim için önemli oldu. Çünkü hiç duymadığım sesler vardı. Diğer yandan sisli manzaralarda gemiler, Boğaz, sokak satıcılarının sesleri, vapur sesleri, martıların sesleri... Hepsinde çok garip bir müzik vardı sanki.

Kitaplarınız da var. Yazarlık ve müziğin size hissettirdikleri arasında ne farklar var?

10 yaşımdayken kendi kendime hikâyeler yazmaya, 14 yaşımdayken ise şiir yazmaya başladım. Yazı ve müzik aslında birbirinden çok farklı değil. Birinde ses var diğerinde müzik. Sadece yazı daha net ve somuttur, müzik ise daha soyuttur. İkisinde de anlaşılacak istenir. Sadece müzik kendini daha soyut anlatır. İkisini de çok ayırt etmiyorum.

'Anadolu müziği çok zengin'

Türk müziğini nasıl buluyorsunuz?

Türkiye'de bazı ilahileri, türküleri ve Karadeniz müziğini çok seviyorum. Enstrümanlardan 'Bendir', 'Ney'i ve 'Kopuz'u çok seviyorum. Anadolu müziği çok zengin ve derin müzik. Bu

kültürün ne kadar derin olduğunu Türkler bile bilmiyor. Çünkü otomatige bağlanmış bir şekilde seslendiriliyor. Oysa o müziğin içindeki maneviyat o kadar derin ki... Ben yabancı bir kulakla dinlediğim için fark edilmeyen şeyleri fark edebiliyorum.